

Lavinia

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Şubat 2022

Düş ekinleri...

Maviden muhtırası göğün

Salkım saçak sökükleri ömrün

İmbatların isyanı bazen makul olmayan

Bir hayalin yazılmamış son fermanı

İçimde izbeler yanık sesi türkünün

Bağrımda sikkeler cümleler gibi kördüğüm

Her vakit uzandığımda döseğe

Her akit altına imzasını attığım ölümün seyyah sesi

Sevincimden arda kalan

Yer yarıp da içine kaçsam:

Ah, Lavinia...

Tapılası bir iklimdin sen ve göklerin münferit çağrısı.

Aşka yemin etmişim aşikâr gömüldüğüm diri diri

Latife etmişti Yaratan

Bense hayal mektebinde yorgun bir savaşçı...

Çıtası yükseldikçe duyguların

Karalar bağladığım gecenin sancısı

Aşka eren bir derviş gibi

Aşkın bir erdem olduğuna kani

İçimin güftesine sarılı bir yara

Yamalı sözcüklerden ördüğüm naif bir teselli

Tecelli eden varsın olsun buhran

Renklerin dokunduğu yalnızlığım ve senden kalan

Her hatıra

Müdevimi olduğum geceden sökün eden

Makul olan elbet noktayı koymak bu amansız hayale

Lakin ben sevdiğim kadar mutluyum, Lavinia

Haletiruhiyemde saklı nice sırrı sana her sunduğumda

Bilemedim de korkup kaçacağını

Bilsen açar mıydım içimi sana?

Dışındaki rüzgârı da kattım mı bu aşka
Ve işte şerh düştüm düşeli çaresizliğe.

İmkânsızların imkansızı imişsin
Bir mevsimde recim edilmenin neresi kötü
Hele ki yanarken için için Lavinia
Varsa yoksa sen
Saklısın niyazımda
Gölgen bile yeter bana
Yetinmediğimse ıraklığın
Gözden de gönülden de payıma düşen
Varlığınla derlediğim nice şiiri
Varsın görmezden gel sen yine bu aciz varlığımı.

Gök gözlü meleklerim olsun da hep yanında
Yakardığım kadar Yaratana
Düşmesin mutluluk yakanda
Asılı bir çiçek gibi bir düş gibi
Düşlediğimse artık sensiz ve huzurlu bir dünya
Bu günden sonra...